

Asia T-291/01

Dessauer Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH ym.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio

Laiminlyöntikanne — Kohdetta vaille jäänyt kanne — Lausunnon antamisen raukeaminen — Oikeudenkäyntikuluista määrääminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys (laajennettu ensimmäinen jaosto) 27.11.2002 II-5035

Määräyksen tiivistelmä

1. *Laiminlyöntikanne — Laiminlyönnin korjaaminen kanteen nostamisen jälkeen — Kanne on menettänyt merkityksensä — Lausunnon antamisen raukeaminen (EY 87, EY 88 ja EY 232 artikla)*

2. *Oikeudenkäyntimenettely — Oikeudenkäyntikulut — Lausunnon antaminen raukeaa, koska komissio teki päätöksen laiminlyöntikanteen nostamisen jälkeen — Kohdullisessa ajassa tehty päätös — Asianosaiset vastaavat itse omista oikeudenkäyntikuluistaan*

(Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 6 kohta)

1. Koska komissio on tehdessään päätöksen, jonka mukaan verovapautuksia ei katsota EY 87 artiklan 1 kohdan mukaiseksi valtion tueksi, määritellyt kantansa EY 232 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla sen jälkeen, kun oli nostettu laiminlyöntikanne, jossa vaadittiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa, että komissio on rikkonut EY 232 artiklaa, koska se ei ole tutkinut pyyntöä aloittaa EY 87 ja EY 88 artiklan mukaista valtion tukea koskevaa tutkintamenettelyä, joka kohdistuu kyseisiin verovapautuksiin, ja koska se ei ole tehnyt ratkaisua kahden kuukauden kuluessa, kyseisellä kanteella ei enää ole kohdetta, joten lausunnon antaminen laiminlyöntikanteesta raukeaa.
2. Tilanteessa, jossa laiminlyöntikanteella ei ole enää kohdetta ja lausunnon antaminen siitä raukeaa sen vuoksi, että komissio teki laiminlyönnin korjaavan päätöksen kyseisen kanteen nostamisen jälkeen, se seikka, että tämä päätös tehtiin kohtuullisessa ajassa, kun otetaan huomioon ratkaistavan kysymyksen monimutkaisuus, on perusteena sille, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin harkitsee työjärjestyksensä 87 artiklan 6 kohdan mukaisesti oikeudenmukaiseksi, että asianosaiset vastaavat itse omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(ks. 1, 5, 6, 11 ja 12 kohta)

(ks. 13 ja 15—18 kohta)